

Sygn. akt V KZ 57/12

POSTANOWIENIE

Dnia 19 września 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Hofmański

na posiedzeniu

w sprawie **W. L.**

w przedmiocie zażalenia na zarządzenie Przewodniczącego IV Wydziału Karnego-Odwoławczego w Sądzie Okręgowym z dnia 27 lipca 2012 r., o odmowie przyjęcia kasacji

po s t a n o w i ł:

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 27 lipca 2012 r., Przewodniczący IV Wydziału Karnego-Odwoławczego w Sądzie Okręgowym odmówił przyjęcia kasacji W. L. od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 12 grudnia 2011 r. Zarządzenie uzasadniono tym, że wyznaczona z urzędu adwokat po zbadaniu sprawy nie znalazła podstaw do wniesienia kasacji, co zgodnie z art. 84 § 3 k.p.k. oświadczyła sądowi na piśmie, zaś skazany poinformowany o tym stanie rzeczy i wezwany do uzupełnienia wymogu przymusu adwokackiego we własnym zakresie, braku formalnego nie usunął.

Skazany wniósł zażalenie (żądanie), w którym domaga się przyjęcia jego osobiście sporządzonej kasacji lub unieważnienie wydanego w jego sprawie wyroku w trybie nadzoru jako rażąco naruszającego prawo i z mocy samego prawa nieważnego.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Przepis art. 526 § 2 k.p.k. w sposób wyraźny ustanawia tzw. przymus adwokacko-radcowski, tj. obowiązek sporządzenia i podpisania kasacji przez podmiot fachowy (prokuratora, adwokata lub radcę prawnego). Zgodnie zaś z art. 84 § 3 k.p.k., adwokat wyznaczony postępowaniu kasacyjnemu powinien sporządzić i podpisać kasację albo poinformować na piśmie sąd, że nie stwierdził podstaw do jej wniesienia. Skutkiem wniesienia przez skazanego osobistej kasacji, w sprawie wyznaczona została adwokat-obrońca z urzędu, która nie znalazła podstaw do wniesienia kasacji i poinformowała o tym sąd w piśmie z dnia 9 maja 2012 r.. Zauważyć należy, że treść tego pisma wskazuje na przeprowadzenie przez obrońcę dogłębnej i rzetelnej analizy sprawy.

Wobec takiego stanowiska wyznaczonego obrońcy z urzędu skazany został wezwany do uzupełnienia braku formalnego kasacji (k. 31), co nie nastąpiło mimo upływu terminu. W tym stanie rzeczy zasadnym stało się wydanie zarządzenia o odmowie przyjęcia kasacji.

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie.